



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 178/2018**  
**13.02.2018. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Драгана Јелића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу Кв 607/17 од 12.10.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 705/17 од 05.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 13.02.2018. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Крушевцу Кв 607/17 од 12.10.2017. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 705/17 од 05.12.2017. године.

**Образложење**

Решењем Основног суда у Крушевцу Кв 607/17 од 12.10.2017. године, одбијен је, као неоснован, захтев браниоца окривљеног АА из ... за понављање кривичног поступка окончаног правноснажном пресудом Основног суда у Крушевцу К 557/10 од 03.04.2015. године из разлога предвиђених чланом 473. став 1. тачка б) ЗКП.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 705/17 од 05.12.2017. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења Основног суда у Крушевцу Кв 607/17 од 12.10.2017. године.

Против наведених правноснажних решења, на основу члана 482. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Јелић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона - одредбе члана 439. тачка 2) ЗКП, те одредбе члана 419. ЗКП, све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те преиначи „првостепену пресуду Основног суда у Крушевцу К 557/10 од 03.04.2015. године“ тако што ће окривљеног огласити кривим за кривично дело избегавања плаћања пореза из члана 172. став 3. Закона о пореском поступку и пореској администрацији и изрећи му условну осуду којом ће му утврдити казну затвора у трајању од једне године и шест месеци са роком провере од пет година као и

новчану казну у износу од 200.000,00 динара или да „исту пресуду“ укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, те да одложи извршење пресуде у смислу члана 488. став 3. ЗКП.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона - одредбу члана 439. тачка 2) ЗКП, али у односу на пресуду Основног суда у Крушевцу К 557/10 од 03.04.2015. године, тако што се највећим делом захтева за заштиту законитости образлаже управо ова повреда. У односу на побијана правноснажна решења поднетим захтевом се наводи да првостепено и другостепено веће нису имали законско овлашћење да преузимају улогу првостепеног претресног већа и да по принципима нагађања, противно одредби члана 419. ЗКП, доносе сопствене закључке о постојању битних чињеница и то ван доказног поступка и ван главног претреса, а све у вези истинитости извода из Ке за окривљеног АА, издатог од МУП-а РС ПУ Крушевац 03.10.2014. године. Одбрана налази да ванпретресно веће не може да „исправља техничке грешке“ претресног већа будући да је могућност и поступак исправљања „грешака“ детаљно прописан ЗКП-ом, а да суд није овлашћен да исправља „техничке грешке“ у доказима - јавним исправама државних органа - изводу из Ке МУП-а РС ПУ Крушевац и то у поступку по захтеву за понављање кривичног поступка.

Врховни касациони суд налази да се, напред изнетим наводима, суштински побија законитост и правилност поступања суда приликом доношења побијаних правноснажних решења, којима је одбијен захтев за понављање кривичног поступка, довођењем у питање чињеничног основа из побијаних решења, и начина извођења доказа, супротно одредби члана 419. ЗКП, што није дозвољени

законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,  
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,  
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић